

SVETA

Cecilija

ČASOPIS ZA DUHOVNU
GLAZBU

GLASILO INSTITUTA ZA
CRKVENU GLAZBU KBF
SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

Zagreb	1994.
Godište LXIV	Broj 4
Listopad-Prosinac	1994.
ISSN	13302531
UDK	783

UREDNIČKO VIJEĆE:

Ljubomir Galetić, Sebastijan Golenić,
Miroslav Martinjak, Ante Samardžić, Izak
Špralja, Marijan Steiner, Petar Zdravko
Blajić, Mirjam Pandžić, Josip Mioč.

**PREDSJEDNIK UREDNIČKOG
VIJEĆA:**

Dr. Franjo Komarica

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:

Dr. Đuro Tomašić

TAJNIK I GRAFIČKI UREDNIK:

Josip Korpar (tel. 271-676, 276-082)

LEKTOR:

Dr. Ante Sekulić

IZDAVAČ:

HKD sv. Jeronima (Sv. Ćirila i Metoda)
Trg kralja Tomislava 21, 41000 Zagreb

PRETPLATA:

Pojedini broj 10 kuna
Godišnja pretplata 40 kuna
Za inozemstvo 30\$

ŽIRO RAČUN BROJ:

30101-620-16-012101-2320418628
Zagrebačka banka, Zagreb

BROJ I NAZIV DEVIZNOG RAČUNA:

30101-620-16-012103-2424116225
Zagrebačka banka, Zagreb

Časopis izlazi četiri puta godišnje

SURADNJU SLATI NA:

Uredništvo „Sv. Cecilije“
41000 Zagreb, Kaptol 29, pp. 432

RUKOPISI I FOTOGRAFIJE

se ne vraćaju

Članke SvC registrira RILM, New York
SvC izlazi uz pomoć Republičkog i grad-
skog fonda za kulturu.

TISAK: MULTIGRAF, 41000 ZAGREB

„Sv. Cecilija“ je oslobođena poreza na pro-
met rješenjem Ministarstva prosvjete, kul-
ture i športa Republike Hrvatske od 7. srp-
nja 1992. godine.

900. Obljetnica zagrebačke Crkve i Zagreba

IV.

Drugi vatikanski sabor je našem vremenu “phase” – prolazak Gospodnji. U vrijeme II. vatikanskog sabora Crkvi Hrvata obistinio se “san cecilijanaca”: osnovana je stalna škola za crkvenu glazbu, Institut “koji je imao postati rasadište i nada pokoncilске glazbe u Hrvatskoj” (A. Milanović). Godine 1969. obnovljen je časopis za duhovnu glazbu s glazbenim prilogom *Sv. Cecilija*. Sve to tako započeto, u redovitosti rasta i djelovanja, nije okupilo u jednodušnosti pastoralne i izdavačke djelatnike.

Konstitucija *Sacrosanctum Concilium* unijela je (u katolički svijet i osobito) u Crkvu Hrvata stanovitu (uz)nemir(e)nost: kako na najbrže-najbolji način provesti saborsku liturgijsku obnovu. U liturgijsko-glazbenoj praksi “saborska (uz)nemir(e)nost” prerastala je u nas i u brzopletost, radi čega su, ne samo različite pjesmarice i liturgijske knjige (nego i *Rimski Misal*, Zagreb 1980.) bogate nepotrebnim pogreškama u notnom tekstu, a siromašne neophodno potrebnim naznakama o porijeklu ponuđenog liturgijsko-glezbenog programa. Kao što se može ustvrditi da je u prvom dijelu našega stoljeća *Motu proprio* pape svetog **Pija X.** ujedinio Katoličku Crkvu zapadnog obreda s obzirom na liturgijsko-glazbenu obnovu, tako (kao da) bi trebalo ustvrditi da je liturgijska obnova II. vatikanskog sabora u ovo naše vrijeme razjedinila pastoralne djelatnike s obzirom na liturgijski glazbeni sadržaj, i više od toga. Crkvi hrvatskog jezičnog područja (uz dotadašnji i novonastali liturgijski glazbeni program) nametnut je malo po malo ne samo glazbeni govor zabavnog obilježja, nego i različiti (kao da bi ih trebalo nazvati “cehovski programi”) programi koje su donosili osnivači (širitelji) različitih pokreta, odnosno stvarali voditelji instrumentalnih sastava u sjemeništima, samostanima i župskim zajednicama. Na “tržnici” naše liturgijsko-glazbene ponude, istini za volju, svi imaju zakonito pravo glasa. Stjecajem okolnosti potiskuje se pitanje liturgijsko-glazbene budućnosti i glazbene kulture u najširem smislu te riječi: “sentire cum Ecclesia” (pape Pavla VI.) označava osjećati s Crkvom, liturgijskim vremenom, pojedinom svetkovinom, religioznom kulturom svoga naroda... Kao da bi, radi uhodane, dakle uzakonjene naše liturgijsko-glazbene prakse, “usred bijela dana obnove” trebalo “uzeti zapaljenu svijeću” i...

Bez obzira na glazbeno-pastoralne stramputice saborske su odrednice poticaj stvaralačkom i obnoviteljskom djelovanju. Mnogi kao radnici i suradnici od pastoralnog područja do umjetničkih i znanstvenih doprinosa, bez obzira na opće mnijenje i društvene (ne)prilike, pomažu Crkvu, obnovu i rast crkvene glazbe. Prigodom jubileja naše najveće Crkve(-ne pokrajine) i metropole svih Hrvata, neka budu spomenuti neki od onih koji su dugo i neposredno bili povezani s obnovom crkvene glazbe kako ju je promicao časopis *Sv. Cecilija*. Pokojni Anđelko **Milanović** je bio “razumni upravitelj” (Lk 12,42) koji je kao voditelj škole i profesor, urednik časopisa i glazbeni pisac, skladatelj i savjetnik (mnogi su njegovim posredovanjem započeli glazbeno školovanje) odigrao na neprimjetan način vrlo značajnu obnoviteljsku ulogu. Pokojni Ladislav **Šaban** je našem vremenu otkrio vrijednost orgulja sa sviralama, tradicionalnoga crkvenog glazbala “kojega zvuk može crkvenim obredima dodati divan sjaj te srce veoma uzdići k Bogu i k nebeskim stvarima” (SC 120). Lovro **Županović** je kao skladatelj, glazbeni pisac, muzikolog i dobar savjetnik pomogao znanstvene planove *Instituta za crkvenu glazbu* te učinio bjelodanom mnogu stranicu povijesti naše crkvene glazbe. Anđelko **Klobučar**, od mladosti orguljaš u Zagrebačkoj prvostolnoj crkvi i skladatelj liturgijske glazbe, od početka profesor na crkvenoj glazbenoj školi i urednik glazbenog priloga *Sv. Cecilije* (treće razdoblje), u svakoj prilici prisutan kao kolaudator orgulja i koncertni majstor, je obilježio ovo naše vrijeme svojim glazbenim djelom trajne vrijednosti, “bez obzira na glazbeno-pastoralne stramputice”.